

προσοχής ἀκροώμενον, ποίου εἶδους συμφωνίας πρόκειται νὰ συνάψῃ. Ὁ διερμηνεὺς ἀρχίζει μετὰ τοῦ ἐμπόρου συνδιάλεξιν ζωηροτάτην, ἐξ ἧς ὁ Γάλλος οὐδὲ λέξιν ἔννοει, ἀλλὰ βλέπων ὅτι αὐτὴ ἤρχισε νὰ τραχύνηται παρενέβη, ἀνυπομονήσας πλέον.

— Λοιπόν; ὁ κύριος παραδέχεται; ἐρωτᾷ τὸν διερμηνέα.

— Γιά.

— Δέχεται ὅλους τοὺς ὅρους μου;

— Γιά, γιά!

“Ὅλα ταῦτα τὰ γιά ἀρχίζουν νὰ ἐμπνέουν ὑπονοίας εἰς τὸν Γάλλον, ὅστις ἐρωτᾷ καὶ πάλιν τὸν διερμηνέα:

— Εἶσαι βέβαιος ὅτι τοῦ ἐξήγησες σαφῶς τὴν ὑπόθεσιν;

— Γιά.

— Καὶ τοῦ ὑπέδειξες πόσον θὰ ζημιωθῇ;

— Γιά.

— Καὶ . . . τοῦ εἶπες πρὸ πάντων ὅτι εἶσαι ββδι;

— Γιά.

Μετὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπάντησιν ἐνοεῖται μεθ' οὗας προθυμίας ὁ Γάλλος ἐξεφορτώθη τὸν διερμηνέα του.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Προφυλακτικὰ κατὰ τῆς χολέρας μέτρα.

Ἐξετάζων ὁ καθηγητὴς Πεττεγκόφερ τὸ ζήτημα τῆς διαδόσεως τῆς χολέρας, συμβουλεύει τὰ ἐπόμενα ὡς τὰ μᾶλλον τελεσφόρα προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας:

«Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ πολλοὶ τῶν ἱατρῶν φανταζονται, ὅτι λοιμοκαθαρτήρια, ἀπολυμάνσεις καὶ ἡ παντελής τῶν χολεριῶντων ἀπομόνωσις εἶνε ἀναγκαιότατα. Κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν, ταῦτα πάντα πράνουνσι τὴν ἐξαψιν καὶ ἐλαττοῦσι τὸν φόβον, ἀλλ' ὀλίγιστον ὠφελοῦσιν. Ἀλλὰ ὑπάρχουσι πρακτικὰ μέτρα καὶ ἄλλαι ἐνέργειαι, αἵτινες ἀδυνατοῦσι μὲν, ὡς τὰ λοιμοκαθαρτήρια, νὰ προλάβωσι τὴν διάδοσιν τῆς χολέρας, ἐπιδρῶσιν ὅμως ἐπὶ τὰς τοπικὰς καὶ χρονικὰς προδιαθέσεις τῶν ἡμετέρων κατοικιῶν, καθιστῶσαι αὐτὰς ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν ἀνεπιδέκτους τοῦ μολύσματος. Καθαριότης ἐν τῷ σώματι, τῇ οἰκίᾳ, τῇ αὐλῇ, τῇ ὁδῷ, μάλιστα δὲ ἐπιμελελημένη καὶ κανονικὴ ἀπομάκρυνσις πάντων τῶν ρυπαρῶν ὑδάτων. Ἀναμφισβήτητον ὑπάρχει, ὅτι ἡ χρονικὴ προδιαθεσις τῆς χολέρας συνάπτεται μετὰ τῆς ἰδιότητος τῶν ὑδάτων τοῦ κατοικουμένου ἐδάφους. Ἐν Καλκούτῃ κατὰ τὸν ὑγρότατον αὐγουστον συμβαίνουσι κρούσματα ἐπτάκις ὀλιγότερα ἢ κατὰ τὸν ξηρότατον ἀπρίλιον. Καλὸν ὕδωρ, καλὰ ὑδραγωγεῖα καὶ ὀρετοί, ἀπομάκρυνσις ρυπαρῶν, λιμναζόντων καὶ αὐτῶν τῶν ὑετί-

ων ὑδάτων εἶνε τὸ μόνον σκόπιμον καὶ λυσιτελες, διότι οὕτως ἀπομακρύνεται ἡ τροφή τῶν κατωτέρων ἀφάνων ὀργανισμῶν εἰς οὓς ἀνήκει καὶ ὁ χολερίκος σπόρος. Ἐδαφος ἀκαθάρτον καθαίρεται ἀφ' ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ προσλάβῃ νέας ἀκαθαρσίας. Ἐν ἐδάφει καθαρῷ, ὅπως καὶ ἂν κινηθῇ τὸ ὑπόγειον ὕδωρ, δὲν βλάπτει. Ἡ Ἀγγλία, ἐπομένη εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ Ἰωάννου Σιμών, μετεροῦθμισε τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ τοὺς ὀρετοὺς ἀφ' οὗ δεινὰ ἔπαθε κατὰ τὰς ἐπιδημίας τοῦ 1848 καὶ 1854· τῷ 1856 ἔπαθεν ὀλιγότερον, τῷ δὲ 1872 ἔμεινεν ἀβλαβής, καίτοι ἐν ἀδιαλείπτῳ συναφείᾳ πρὸς τὴν ἡπειρὸν διατελοῦσα. Ἡ πόλις Δάσικ ἦτο ἀληθὲς φωλεὰ τῆς χολέρας, ὡσάκκις αὕτη ἐγκατέσκηπτεν εἰς τὴν Εὐρώπην· τῷ 1870 ἐτελείωσε τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ τοὺς ὀρετοὺς τῆς κατὰ τὸ ἀγγλικὸν πρότυπον· τῷ 1873 συνέβησαν ἐν αὐτῇ μὲν τῇ πόλει μόνον 160 κρούσματα, ἐν δὲ τοῖς προαστείοις πάμπολα καὶ καθ' ἐκάστην. Ἐν τῷ παρόντι δὲν θὰ ταραχθῶμεν, ἐὰν διαδοθῇ ἡ χολέρα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν νότιον Εὐρώπην. Ἐκ τῆς ἱστορίας γινώσκομεν, ὅτι οὐδέποτε ἐνεσκηψεν εἰς τὴν ἡπειρὸν αἴφνης καὶ ἀνευ σταθμῶν ἀλλεπαλλήλων· ἔπειτα ἐπὶ πολὺ ἐβελτιώθησαν ἐν Γερμανίᾳ τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, τὰ συνεχόμενα μετὰ τῆς τοπικῆς προδιαθέσεως. Ἐὰν ἐπέλθῃ τὸ κακόν, ἃς φυλαχθῶμεν νὰ μὴ ὑπολάβωμεν ἐστὶν αὐτοῦ τοὺς ἀτυχεῖς χολεριῶντας· ἃς μένωσιν οὗτοι κατ' οἶκον, διότι οἱ τούτους νοσηλεύοντες εἶνε ἀσφαλεῖς· κινδυνεύομεν νὰ νοσήσωμεν ἰσχύμενοι ἐν τόπῳ ὅπου ἐμολύνθη πρῶτον καὶ ὁ νοσήσας, οὐχὶ ἰσχύμενοι πλησίον αὐτοῦ καὶ θεραπεύοντες αὐτόν. Ἄς καθαιρώμεν ἐπιμελῶς τὸ ἔδαφος ὅπου οἰκοῦμεν, τὰς αὐλὰς καὶ τοὺς ἀποπάτους. Ἐν καιρῷ ἐπιδημίας πολλὰ δύναται ἕκαστος νὰ πράξῃ ὑπὲρ ἐαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων. Ὅπως κρουσθῇ τις ὑπὸ χολέρας δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ τοπικὴ καὶ ἡ χρονικὴ, ἀλλὰ προσσπαιτεῖται καὶ ἡ ἀτομικὴ προδιαθεσις. Ἐν μεμολυσμένη οἰκίᾳ κατοικοῦσιν εἴκοσιν ἄνθρωποι, νοσοῦσι δὲ δύο μόνον ἢ τρεῖς διότι μεγάλην ἔχει ῥοπὴν ἡ ἡλικία, ἡ κατὰστασις τῶν σωματικῶν δυνάμεων, ἡ τροφή, ἡ σωματικὴ καὶ ἡ διανοητικὴ ἐργασία. Πρὸ πάντων δὲ ἃς ἀποφειγώμεν, ὅτι ἐνδέχεται νὰ μᾶς προξενήσῃ διάρροια. Ἐὰν ἐπέλθῃ διάρροια ἐξ οἰσodήποτε αἰτίας, ἃς προσκληθῇ παραχρῆμα ὁ ἱατρός. Σφαλλονται οἱ φανταζόμενοι, ὅτι ἐπὶ τῆς χολέρας οὐδὲν ἰσχύει νὰ βοηθήσῃ ὁ ἱατρός· τοῦτο ἀληθεύει, ὅταν προβῇ τὸ κακόν εἰς τὴν ἀκμὴν του, οὐχὶ ὅμως ἐν τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει του. Ἡ ἱατρικὴ θεραπεία τῆς διάρροιας εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον τῶν προφυλακτικῶν μέσων κατὰ τῆς δεινώσεως καὶ τῆς μεταδόσεως τοῦ κακοῦ».